

Pristupanje EU Država članica zapadnog Balkana

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 17 | Nivo: Fakultet za turistički i hotelijerski menadžment

SADRŽAJ:

- UVOD

1. PRISTUPANJE DRŽAVA ZAPADNOG BALKANA
2. SPECIFICNOSTI EVROPEIZACIJE ZAPADNOG BALKANA
3. PAKT O STABILNOSTI
4. STUDIJA IZDRZLJIVOSTI
5. PROCES STABILIZACIJE I PRIDRUŽIVANJA
6. UGOVORI O PRIDRUŽIVANJU I STABILIZACIJI
7. IZVEŠTAJ EVROPSKE KOMISIJE (TRENUTNO STANJE ZAPADNOG BALKANA)
- 7.1 SRBIJA
- 7.2. CRNA GORA
- 7.3 MAKEDONIJA
- 7.4 HRVATSKA
- 7.5 ALBANIJA
- 7.6 BOSNA I HERCEGOVINA

- ZAKLJUČAK

UVOD

Evropska Unija, kao specifičan vid zajedništva evropskih zemalja, predstavlja najviši interes država balkanskog regiona, jer bi svojom integracijom postale ravnopravne članice pod zaštitom EU sa mogućnošću korišćenja svih povlastica koje to članstvo nosi, uključujući pristup evropskom tržištu, kontinuiranu i uravnoteženu ekspanziju, brži privredni rast i rast životnog standarda, ekonomski i tehnološki razvitak i korišćenje sredstava iz fondova EU namenjenih za pomoć slabije razvijenih zemalja članica.

Van EU ostale su, pored zemalja koje imaju pravo priključenja (Norveške, Švajcarske i Islanda), zemlje Balkana i Turska. Iako joj geografski pripada, Balkan u celini nije integralni deo ni ekonomskog ni političkog prostora Evrope. Zbivanja iz prošlosti (zatvorenost komunističkog i socijalističkog režima prema kapitalističkoj evropskoj privredi, raspad SFRJ praćen građanskim ratom i nastanak novih država) dovele su Balkan u periferni položaj u odnosu na modernu integraciju u Evropi. Poslednjih godina su započeti veliki projekti za razvoj država JIE kako bi ispunile uslov za pristupanje EU.

Cilj ovog rada je da analizira dosadašnji proces napretka balkanskih zemalja na polju ispunjenja uslova za konačnu integraciju u Uniju.

Na samitu EU u Solunu, održanom 20. juna 2000. godine, pored usvajanja nacrtu Ustava Evropske Unije, usvojena je i završna deklaracija sa preporukama za pridruživanje zemalja Jugoistočne Evrope. Doneta su odluke da se započne sa izradom Studije izvodljivosti koja bi predstavljala preduslov za početak pregovora o pridruživanju, da rešavanje aktuelnog kosovskog pitanja neće uticati na proces integracije Srbije i Crne Gore, kao i da njihov mogući razlaz posle tri godine probe neće zaustaviti započetu integraciju .

Jedno od ključnih pitanja je zašto je proces integracije Balkana započet tek poslednjih godina. Odgovor leži u činjenici da devedesetih godina EU nije imala uravnoteženu spoljnu i bezbednosnu politiku, a samim tim ni politiku prema Balkanu. Interes je bio pogranični region i države od strateškog značaja za odnose sa Rusijom, tako da prioriteta postaju Centralna Evropa i zemlje Baltika. Osim toga, s jedne strane smo imali države poput Poljske, Mađarske, Češke i Slovenije, koje su uspele da prevaziđu transformacionu krizu i započnu uspon tržišne privrede, dok su se na drugoj nalazile zemlje sa zabrinjavajuće niskim nivoom razvoja. Ovakva situacija u Evropi onemogućavala je da se stvori jedinstven program pomoći koji bi uključio sve zemlje Istočnog bloka. Zbog toga je odabran parcijalni pristup – region po region. Regionalni

prioritet se menja nakon vojne intervencije NATO-a. Istovremeno je došlo do definisanja odnosa EU i Centralne Evrope i Baltika, tako da Balkan postaje prioritetan region.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com